

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Ἄξιον Ἐστί
Κατασκηνῶσι Κοριτσιῶν Δημοτικού – Α΄ Περίοδος



Νύφη του Θερμαϊκού, Βυζαντινή εικόνα
Κατασκηνῶσι Κοριτσιῶν Δημοτικού – Α΄ Περίοδος
Μακρυνίτσα 2012

Μακρυνίτσα 2012

Ύμνος της ομάδας «Αγ. Γρηγόριος Παλαμάς»

Λα Λα Λα Λα (2x)

Όμορφος ο κόσμος σαν μια ζωγραφιά
παίζουνε, γελάνε όλα τα παιδιά
στην πόλη αυτή, θα δεις κι εσύ
Σταυρό από ψηλά.

Φως Ορθοδοξίας, Δάσκαλος για μας
άγιος Γρηγόριος ο Πάλαμας
πίστη τρανή, αγνή ψυχή
γενναίος μαχητής!

Ω, ω, ω, με καθαρή καρδιά τον Θεό να δω,
Άγιέ μου,
Ω, ω, ω, όσα μου έμαθες θα τα 'χω φυλαχτό όσο ζω!
Μακάρι να σου μοιάσω...

Λα, λα, λα...
Στον ουρανό να φτάσω.
Λα, λα, λα...

Κρύπτη αγώνα μακεδονικού θα βρεις
στην Μητρόπολη τον Άγιο αν πας να δεις
με προσευχή, φως στην ψυχή,
ποτέ μην φοβηθείς.
Με προσευχή, φως στην ψυχή,
με τον Θεό να ζεις!

Ω, ω, ω, με καθαρή καρδιά τον Θεό να δω...
Με προσευχή, φως στην ψυχή
Ω, ω, ω, με καθαρή καρδιά...

Ύμνος της ομάδας «Αχειροποίητος»

Τούτη η πέτρα μοναχή της στέριωσε;
Να τη γέννησε τάχα το φως;
Ποιος τεχνίτης γι' αυτήν να ξημέρωσε;
Απ' το τίποτα φτιάχνει ο Θεός:

Μες στην πόλης τα σπλάχνα βασίλισσα
Μαρμαρόχτιστη Μάνα Κυρά!
Σ' όποιο εικόνισμα κι αν Σε προσκύνησα
ίσια πήρα την παρηγοριά
Παναγιά στην καρδιά!

Ποιος τα μάτια Σου έτσι ζωγράφισε;
Χέρι ανθρώπινο δε το μπορεί!
Σ' ένα βλέμμα ο Θεός μας συνάντησε
Νέα Εύα που δίνεις Ζωή!

Μες στις πόλης τα σπλάχνα βασίλισσα
Μαρμαρόχτιστη Μάνα Κυρά!
Σ' όποιο εικόνισμα κι αν Σε προσκύνησα
ίσια πήρα την παρηγοριά
Παναγιά στην καρδιά!

Ύμνος της ομάδας «Της του Θεού Σοφίας»

Παραμυθένια
παραμυθένια έφεγγε
μες τη γλυκειά αλμύρα
μια «νύφη» πόλη, μια «νύφη» πόλη που 'γινε
άγιων πολλών η θύρα.

Κι έτσι η Άγια Σοφιά
και στην Πόλη και δική μας για πάντα Κυρά
θα χτυπά στης Σαλονίκης την Άγια καρδιά
του Θεού η Σοφία, σε μίαν Εκκλησιά
του Θεού η Σοφία.

Μίαν Εκκλησιά
μίαν Εκκλησιά, μια θαλπωρή
αγέρωχη εμπρός μου
τ' άγια τα λόγια
τ' άγια τα λόγια για να ζω
και να 'ναι τώρα βίος μου.

Κι έτσι η Άγια Σοφιά
και στην Πόλη και δική μας για πάντα Κυρά
θα χτυπά στης Σαλονίκης την Άγια καρδιά
του Θεού η Σοφία, σε μίαν Εκκλησιά
του Θεού η Σοφία.

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Μηνάς»

Δεινός αγωνιστής
και στρατιώτης κι ασκητής
βοηθά αμέσως όσους ζητούν την προσοχή του.

Αρνήθηκε το θησαυρό
προστάτεψε το χριστιανό
τον Παντοκράτορα κηρύττει στη ζωή του.

Τα θαύματα είναι πολλά
μεγάλα κι όλα θαυμαστά
αφού βοηθάει για να ζούμε στη χαρά.

Άγιε καβαλάρη μου στα χέρια σου αφήνω
τη δική μου προσευχή στον ουρανό να μείνω,
τη στιγμή της μοναξιάς σε εσέ θα καταφύγω.
Μη μ' αφήσεις στη ζωή να φοβηθώ ούτε λίγο.

Ποτέ μην ξεχαστείς
και να μην τον στενοχωρείς.
Μονάχα, όταν τον ζητάς να του φωνάζεις:

Καλέ μου άγιε Μηνά
όλου του κόσμου τα παιδιά
στης Παναγιάς μας την ποδιά να τα φυλάγεις.

Αχ να ξαναρθεί η φορά
μες την παλιά την εκκλησία
κερί που ανάβω, προσκυνώ ευλαβικά...

Άγιε καβαλάρη μου....

Με Βίκτορα, Βικέντιο και όλους τους αγγέλους,
με το γοργόφτερο άτι σου παλεύεις μέχρι τέλους.
Να 'σαι δίπλα μου οδηγός στην κάθε κίνησή μου
κι εγώ θα λέω «ευχαριστώ» σε όλη τη ζωή μου

Άγιε καβαλάρη μου....

Ύμνος της ομάδας «Άγ. Γεώργιος Ροτόντα»

Θόλος σ' αρχαία Εκκλησιά,
στον τρούλο τέτοια ζωγραφιά...
... μοιάζει σαν κύκλος που γυρίζει βήμα-βήμα στο χορό,
σαν караβάκι στολισμένο μέσα στο Θερμαϊκό!

Στη Θεσσαλονίκη, εδώ που ζω
κάθε μνημείο είναι απόφιο κι ακριβό,
κάθε Εκκλησιά και μια ιστορία, ψηφίδα σ' Ουρανού ψηφιδωτό!
Σ' ένα τέμπλο η πίστη ακουμπά
Βυζαντινή εικόνα, ουράνια πινελιά...
Μην ξεχνάς, η ελπίδα τρέφει την καρδιά...
Μην πονάς, η ελπίδα ακόμη έχει φτερά
και πετά!

Μια ολοστρόγγυλη Εκκλησιά
Άγιος στρατιώτης τη φυλά...
Φυλάει την πίστη την Αγία, που ξεχάσαμε παλιά...
Σπέρνει Χριστό στην ιστορία, Γεωργός για την καρδιά!

Στη Θεσσαλονίκη, εδώ που ζω
κάθε μνημείο είναι απόφιο κι ακριβό,
κάθε Εκκλησιά και μια ιστορία, ψηφίδα σ' Ουρανού ψηφιδωτό!
Σ' ένα τέμπλο η πίστη ακουμπά
Βυζαντινή εικόνα, ουράνια πινελιά...
Μην ξεχνάς, η ελπίδα τρέφει την καρδιά...
Μην πονάς, η ελπίδα ακόμη έχει φτερά
και πετά!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Δημήτριος»

Μια βόλτα βγαίνω για να βρω
να γνωριστώ με ίχνη Αγίων
να λαχταράω
κάθε εμπόδιο που θα βρω.

Σαν μια φωνή να μ' οδηγεί
σε τόπο άγιο και λαμπερό
γλυκειά φωνή
με πλημμυρίζει με χαρά.

Βρίσκω τα χνάρια, σωπαίνω
σε νιώθω εδώ κοντά μες την
Εκκλησιά,
γυρεύω τα λόγια
να πάρω ευχή για να βγω στη
ζωή
στην Άγια πόλη, στο σπιτικό
σου
να μοιραστώ τη Θεία Χαρά
ζωή πιο ψηλά.

Λίγα τα λόγια να σου πω
να ξαναβρω την πίστη ζητάω
για να παλεύω
το κακό να πολεμάω.

Σαν μαχητής δίπλα σου εγώ
να νιώθω τώρα πιο δυνατή

μες το ναό που έχυσες
αίμα για ζωή.

Βρίσκω τα χνάρια, σωπαίνω...

Μια γλυκειά προσμονή
να βρεθώ ξανά εκεί
μύρο το γιατρικό
να γευτώ ξανά ουρανό,
να μπορώ να μετρώ
φίλος παντοτινός
το μικρό μυστικό
να γυρνάω πάντα εδώ... για πάντα.

Βρίσκω τα χνάρια, σωπαίνω
σε νιώθω εδώ κοντά μες την
Εκκλησιά,
γυρεύω τα λόγια
να πάρω ευχή για να βγω στη
ζωή
Τα χνάρια γυρεύω
να είσαι εδώ μες την Εκκλησιά
γυρεύω τα λόγια
να πάρω ευχή για να βγω στη
ζωή
στην Άγια πόλη στο σπιτικό σου
να μοιραστώ τη Θεία Χαρά
ζωή πιο ψηλά.

Ύμνος της ομάδας «Παναγία Δέξια»

Ουρανών υψηλότερα
την πρεσβεία σου ζητώ
να αντέχω να σηκώνω
του παιδιού σου το σταυρό.

Μάνα Κεχαριτωμένη
φως σκορπάς στην Οικουμένη!

Μητέρα, Μεγάλη κι Άγια
κρατάς το Γιο στα δεξιά
και κρύβεις μες στην αγκάλη σου
του κόσμου όλα τα παιδιά.
Ελπίδα είσαι και στήριγμα
του κάθε ανθρώπου που πονά
της πόλης είσαι οχύρωμα
και της καρδιάς παρηγοριά, γλυκιά Παναγιά!

Στο ναό σου γονατίζω
την εικόνα σου κοιτώ
δέξου την παράκλησή μου
το έλεός σου αναζητώ.

Μάνα Κεχαριτωμένη
φως σκορπάς στην Οικουμένη!

Μητέρα, Μεγάλη κι Άγια...

Ύμνος της ομάδας «Αγ. Αικατερίνα Άνω Πόλη»

Σκάλισμα στη γη
Τ' ουρανού πληγή
Τούτη η εκκλησιά
Κρατάει Βυζαντινά
Πίστη κι αλήθεια!
Σκάλισμα στη γη
Για πάντα αυτή η στιγμή!

Η στιγμή που μπαίνω
Που διψώντας στην πηγή σου γέρνω,
Δεξιά απ' τ' Άγιο Βήμα
Νύφη του Χριστού Αικατερίνα.
Πάνω σ' ένα αγνάντι
Απ' την Άνω Πόλη ως το λιμάνι
Το βλέμμα σου σκεπάζει το λαό.

Πέτρα και ψυχή
Παλιά, σημερινή.
Χρόνια οι προσευχές
Κι οι πόνοι άγιες μπογιές
Τη ζωγραφίζουν!
Πέτρα και ψυχή
Για πάντα αυτή η στιγμή!

Η στιγμή που μπαίνω
Που διψώντας στην πηγή σου γέρνω,
Δεξιά απ' τ' Άγιο Βήμα
Νύφη του Χριστού Αικατερίνα.
Πάνω σ' ένα αγνάντι
Απ' την Άνω Πόλη ως το λιμάνι
Το βλέμμα σου σκεπάζει το λαό.

Ύμνος της ομάδας «Όσιος Δαυίδ»

Σε μια πόλη λαμπερή
που ακουμπά
Άγιων μύριων η ζωή
και λαχταρά
να φωτίζεται, να γέρνει
η δική μου, η μικρούλα καρδιά!

Πώς να νιώσω τη χαρά
να τη γευτώ
πώς να βρω παρηγοριά
να γιατρευτώ
μου χαρίζεται Ουρανός
κι εγώ κοιτώ μακριά, να φύγω μακριά...

Μες το ναό εσύ
τα πάθη δικά σου κι η ζωή
μοιάζει σαν να 'ναι αστραπή
μέσα στο φως.
Μικρή κι εγώ να βρω
τη λάμψη ζητώ
Δαυίδ να βγω και να το πω,
να μοιραστώ το θαύμα που ζω!

Σε μικρό ναό κοντά στον Ουρανό
η ζωή υφαίνεται με το Θεό
θείο κέντημα θα βρω
στεφάνι ακάνθινο κι εγώ να φορώ.

Όταν όμως σε καλεί
Θεού φωνή
όταν θέλει να γευτεί
Θεία Πνοή
τότε γέρνει η ματιά
στα πόδια σου να ακουμπήσει δειλά!

